

ленскитѣ отдушници и ще принуди цѣли стад тюлени да се събератъ при ония отдушници, които още сж открити и незамръзнали.

Човѣкътъ стоя нѣколко минути, безъ да мръдне, оглеждаше далечината и се прислушваше, — както преди малко правѣше това мечката. Сжщо и той чу слабия пукотъ на разбития ледъ и се върна веднага въ колибата си.

Следъ малко излѣзе съ три оржжия: единъ дълъгъ ножъ на пояса, една стара пушка и едно кокалено копие съ остъръ стоманенъ върхъ. Барутътъ и куршумитѣ сж много скжпи за тѣзи хора; тѣ ги изразходваха, само когато копието не можеше да свърши работа.

Безъ да чака повторни звукове, човѣкътъ тръгна къмъ мѣстото, отгдето тѣ се чува първия пжтъ. Той знаеше, че тамъ има отдушникъ, и въ прѣки тъмата, можеше да го намѣри безпогрѣшно.

Нѣколко време вървѣ цѣлъ изправенъ, тихо и безшумно като мечката. Следъ това легна на леда и пълзишкомъ достигна до края на ледената грамада. Отъ тукъ той погледна внимателно и забеляза желаната плячка, която ту се скриваше въ отдушникъ, ту изкачваше отъ него.

Отъ този моментъ всички движения на човѣка станаха крайно бавни едва забележими. Дебелото рунтаво облѣкло и грубата кожа, изобилно намазана съ масъ, го пазѣха да не замръзне на срѣдъ пжтя. А освенъ това ловджийската страсть го разпали, сърдцето му заби по-силно, кръвта му се раздвижи по-бързо.

Той вече застана на единъ изстрелъ разстояние, но мъглата прѣчеше да се прицели вѣрно. Затова предпочете да отиде още по-близо до от-